

lui Nedici, ustașilor, cetnicilor și celorlalți trădători ai poporului iugoslav¹. În urma evenimentelor din România, hitleriștii au început urgent să-și scoată trupele din Grecia și Albania (grupul de armată «E») și să le ducă în Iugoslavia, căci «... altfel puteau să cadă în capcană în sudul Balcanilor»². Istoriografia iugoslavă arată că după evenimentele din România, în septembrie 1944 nemții au hotărât să scoată din Grecia grupul de armată «E» și să creeze din aceste trupe un front pe linia Porțile de Fier-Skoplie-Albania, iar cu Armata a 2-a de tancuri să formeze un front de la Porțile de Fier până la Lugoj, care s-ar fi sprijinit în Nord pe aripa dreaptă a grupului de armate german din Ungaria. Dar acest plan n-a putut fi realizat³, deși la sfârșitul lunii septembrie 1944 în Iugoslavia se găseau peste 400 000 de soldați și ofițeri fasciști⁴.

Într-un comunicat al Ministerului de Război al României se arăta că «operațiunile armatei române ajută lupta partizanilor iugoslavi, care sporește în intensitate, datorită apropierii trupelor sovietice de pe teritoriul român și bulgar»⁵. De asemenea, merită să se facă precizarea că numeroși români au luptat în cadrul unităților de partizani și ale armatei de eliberare națională a Iugoslaviei, iar după iscălirea armistițiului li s-a considerat «serviciul militar satisfăcut în armata română»⁶.

Correspondentul agenției Tass comunica din Istanbul, la 31 august, că «evenimentele din România au influențat asupra sporirii dezertărilor trupelor germane cantonate în Grecia și Albania»⁷.

Într-un comentariu al postului de radio Londra se arată că «decizia României va avea un efect direct asupra Turciei, care a rupt relațiile diplomatice cu Reich-ul și a privit la sporirea ostilităților României împotriva exploatării și tiraniei germane cu interes și simpatie, care durează din zilele Antantei Balcanice. Acțiunea României va da formațiunilor militare și organizațiilor politice din Grecia cel mai bun motiv de a coopera cu guvernul național al lui Papandreu și va încuraja partizanii mareșalului Tito»⁸.

Ziarul turcesc «Vatan» din 30 august 1944 scrie că «România se află acum în rîndurile prietenilor»⁹.

Agencia Rador anunța la 3 septembrie 1944 că toate ziarele suedeze se ocupă de evenimentele din România; «... Subliniem în unanimitate importanța economică a gestului României pentru întreaga strategie aliată și în special în Balcani»¹⁰.

La 12 septembrie 1944, România semna convenția de armistițiu. Ziarul «Izvestia» din 13 septembrie 1944 sublinia, în articolul privind iscălirea armistițiului, că România, care înainte constituia o importantă bază germană în Balcani, a devenit o bază aliată în acțiunea de eliberare a sud-estului Europei¹¹. Ziarul arată că «nu poate fi contestată de nimeni contribuția României la

¹ История Югославии, II, p. 238—239.

² Ibidem, p. 239.

³ Исторический атлас освободительной войны народов, Belgrad, 1957, p. 31.

⁴ История Югославии, p. 239.

⁵ M.A.E., Evenimentele din România. 92—93.

⁶ Ibidem, p. 37.

⁷ Ibidem, p. 58.

⁸ Ibidem, p. 37.

⁹ Ibidem, p. 52.

¹⁰ Ibidem, p. 67.

¹¹ Ibidem, p. 80.